

Motee Ayman, Kuba och folkmordet i Gaza

Motee Ayman, Kuba och folkmordet i Gaza

Motee är 24 år gammal och i stället för glädje över en nya flickvän eller en kommande fest finns det sorg i hans ögon. Bakom ett anspråkslöst leende, vänligt och varmt, finns bördan av någon som vet för mycket om krig och död för sin unga ålder.

Motee Ayman Al Mashar föddes i staden Rafah i södra Gazaremsan. Han bodde där med sin far, mor och sex syskon. Som barn och tonåring har han bevittnat tre krig: 2008, 2012 och 2014.

Den blodigaste och mest brutala sionistiska anstormningen mot hans folk, som inte har upphört sedan oktober 2023, har han upplevt på avstånd. För några dagar sedan fördömde han, med smärta och indignation, folkmordet vid manifestationen för solidaritet med Palestina vid den antiimperialistiska tribunen i Havanna. Nu när vi talar med honom känner vi att hans ångest kanske är ännu större av att vara långt borta. Hans röst, hans blick och hans gester vittnar om oro, sorg, rädsla, osäkerhet och raseri. Mer än 10 000 kilometer bort lever vänner, familj och grannar under en virtuell dödsdom, både som individer och som folk.

I Gaza är verkligheten död, hunger, lidande, brist på skydd, rädsla, grymheten hos en mäktig stat, något som de svagaste får betala för med sina liv. Kommunikationen är osäker och Motee lider av ångesten över att inte veta och samtidigt över att de smärtsamma nyheterna kan komma när som helst. "Att leva i krig är inte lätt. Rädslan är konstant. Nästan varje dag förlorar vi människor som vi har en relation till", säger han.

Läs också <https://svensk-kubanska.se/kubanerna-demonstrerar-mot-israels-folkmord-fotoreportage/>

I kriget 2014 dödades en farbror, vänner och klasskamrater. Mitt i all död satsade Motee på livet. För fyra år sedan reste han till Kuba för att studera medicin. Hans tredje studieår har än en gång präglats av fasorna med extremt våld, som utövas av en överlägsen militärmakt.

Under de första dagarna i oktober 2023, när den nya upptrappningen av kriget mot Gaza inleddes, överraskades Motee i sina studier av nyheten om förlusten av en vän som han betraktade som en bror. Han var ett av de första dödoftren på en lista med över 31 000 palestinska dödoftren. "Jag fick nyheten på Kuba. Mahmud växte upp med mig, vi studerade tillsammans. Jag hade talat med honom för sista gången fyra dagar tidigare", säger Motee. "Jag har förlorat flera familjemedlemmar, vänner, grannar. Jag får ofta nyheter om att någon jag känner är död, allvarligt skadad, utan medicin eller någonstans att ta vägen", säger han.

Demonstration i Havanna till stöd för Palestina. Den kubanska statsledningen gick i spetsen. Foto: Abel Padrón Padilla

Det som närmast tynger honom är att hans lillebror, 12, är sjuk och att man inte vet exakt vad det är för fel på honom. "Jag pratade med en annan bror och han berättade att 12-åringen inte har ätit på mer än 10 dagar. Han kräks upp allt. Tydligt är det en leversjukdom. Det här är krigets ondska. Många barn står inte ut med hunger heller. Sedan han talade med sin bror för en vecka sedan har Motee inte hört något från honom. "Den rädsla jag känner nu är att min lillebror, som jag saknar mest just nu, befinner sig i ett kritiskt tillstånd och att jag inte vet något."

Han ringer internationella samtal varje dag, men får oftast inget svar. Så Motee försöker kommunicera via internet, det enda sättet han kan höra från sin familj, var fjärde eller femte dag. Hans syskon och några vänner riskerar sina liv för att ta sig till de platser där det finns en uppkoppling och hålla honom uppdaterad om vad som händer. När han inte kan kommunicera söker han på sociala nätverk efter de områden där de senaste attackerna har ägt rum, för att ta reda på om hans familj har drabbats. Ångesten är konstant.

Sedan Motee avslutat sina studier i Gaza 2018 började han leta efter stipendier för att studera medicin och fick ett på Kuba. "Det fyller mig med stolthet att vara i ett land som känns som mitt eget. Jag har alltid haft stöd från det kubanska folket och varje dag är jag tacksam för den möjlighet som detta land gav mig att uppfylla min dröm", säger han. Han förklarar att det finns mer än 300 palestinier på Kuba, inklusive läkare som håller på att specialutbilda sig.

Motee har inte kunnat återvända till Gazaremsan sedan han anlände till Havanna 2019. Hans längtan är att åka tillbaka och krama sin mamma, som är sjuk. "Jag pratade alltid med henne före kriget, men sedan bröts kommunikationen", säger hon.

För dem som närvarade eller följde solidaritetsaktionen med det palestinska folket på Antiimperialistiska tribunen den 2 mars var det rörande att höra denna smala unga man, som är cirka 1,70 meter lång och talar flytande spanska, försvara sitt folk och sitt land.

"Palestina kommer att vinna. En dag kommer vi att hissa vår flagga i Al Aqsa-moskén, i vårt folks huvudstad", säger den unge mannen som förbereder sig för att återvända till Gaza som läkare. Det finns tro och säkerhet i hans röst och blick. Många palestinierna vilja till fred och en fri och suverän stat som bomber, folkmord och de mäktigas medskyldiga tystnad, de som stöder barbari, inte suddar ut. Ett fritt Palestina är mer nödvändigt än någonsin i en värld som behöver hopp, stabilitet och en mer rättvis framtid.

Cubadebate 240311 (ZT)

[Motee Al Mashar, Cuba y el genocidio en Gaza](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72